

O ÎNTÂMPĀLARE TULBURĂTOARE

Pe la mijlocul lunii Iulie 1959 când lucram la Grupul social-Stânceni - începusem să fac săpătura pentru W.C. sub un stejar mare lângă colțul clădirii Sfatului Popular, care pe vremuri fusese un conac, m'am pomenit strigat la gard de o tarancă, coborită după coasta dealului din față, de pe malul pârâului Zebrac.

M'am dus și cu sfială să nu mă supăr, m'a întrebat ce fac acolo unde sap.

I-am spus:

Intristată și cu vocea sugrumată m'a rugat să-l mut W.C-ul în altă parte, că nu-i bine să fie acolo.

Surprins am întrebat-o, de ce?, fiindcă nu am alt loc disponibil, fiind spațiul foarte strâmtorât.

E păcat maică?, și dacă esti creștin e bine să-l muți.

I-am repetat aceiași întrebare, de ce maică?, fiind o femeie în vârstă.

Cu sfială mi-a spus "că în primărie în timpul războiului, și când au dat buzna rușii dinspre Căliman, au venit pe valea Zebracului și au intrat în spital. Eu eram pe coastă și am auzit focuri de armă. Cei care putuseră fugiseră peste Mures. Au început să-i scoată târâs și să-i arunce în fântâna care era pe locul unde vreți să faceți groapa de W.C. Unii erau aduși cu cârje, invalizi și aruncați. Or fi fost 8-10, Dumnezeu îi stie. Apoi au aruncat peste ei ghizdurile fântânii. Eu priveam de sus, de pe coastă, și mi-a arătat întinzând mâna.

Și ochii îi erau în lacrimi!

Fi bun și mută groapa în altă parte.

.....

N'am mai zis nimic rămânând și eu mut.

Am schimbat locul la vreo 15 m. lângă drumul care șerpuia pe valea Zebracului și mai avea vreo 20 m. până la drumul județean pe sub care se vărsa în Mures.

IBĂNEȘTI PĂDURE

La începutul lui Septembrie 1959 când sonda de la Stânceni începea forajul am primit delegație și devizul pentru montarea unei sonde, tot de 43 m. înălțime, pe valea Gurghiului care izvora din vârful Bătrâna.

Amplasarea era la circa 2 km. după ieșirea din satul Ibănești Pădure și la circa 25 km. de Reghin. Accesul se făcea pe un drum ce lega orasul Reghin de Castelul de la Lăpusna, putându-se circula cu masinile de tonaj urmând să mai fie întărite podetele de pe traseu. Alături de drum era și o linie forestieră care mergea până la Bătrâna, pe care se făcea exploatarea pădurii.

Cu lucrările am intrat în iarnă. Circulau zvonuri de răsvrătiri pe la sate în legătură cu forțarea colectivizării.

Deasemenea se auzea că arestările de opozanți ai colectivizării, cu precădere preoți și învățători, au continuat și au ajuns în lagărele de muncă forțată din Bălțile Dunării, unde lucrau la diguri de protecție.

Am aflat că eram mereu în atenția securității din București și la ordinele trimise Direcției Regionale Craiova se răspunseseră cu adresa nr. 399466/24-02-1959, Serviciului "C" pentru exploatarea materialului din care rezultă că Ionitoiu Cicerone a făcut parte din comitetul de conducere al Tineretului PNT, organizația Dolj.

Directia IV-a din MAI Bucuresti ceruse din nou date despre mine pe 10 Decembrie 1959.
Prin Telegramă, Regiunea Craiova răspunde pe 16-12-1959:

"La ordinul d-voastră nr.00256729 si 00256732 din 10-12-1959 cu privire la Ionitoiu Cicerone și Coconeti Victor, raportăm că în urma investigațiilor efectuate la toate întreprinderile petrolifere în raza Regiunii Craiova, precum și în evidenta miliției orașului, cei în cauză nu au fost identificați până în prezent."

Pe 4 Dec.1959 agentul Păunescu Nicolae-Nana ("Vasilescu Ion" în nota informativă) spunea că la Jilava în 1950 mă ocupam cu Băbuș de formarea educativă a tinerilor PNT.

1960

Pe la 15 Ianuarie am fost chemat la Bucuresti și mi s'a spus că se pune accentul pe exploatarea minieră și s'a deschis un vast șantier pe valea Motrului care împreună cu cel de la Rovinari vor constitui baza finanțării întreprinderii din 1960 și s'au gândit să mă trimită acolo unde fiind complex pot fi asimilat cu o salarizare mai mare.

Mi s-au dat planurile regiunii respective, devizele, și lucrările aparțineau sectorului Sondeze. Era vorba de amplasamente mai ușoare, pentru sondeze de înălțimi 12-16 m., care forau la adâncimi mici (60-100m), dar își schimbau amplasamentele destul de des.

Centrul lucrărilor se găsea în com. Ploștina așezată pe drumul județean Turnu Severin la Tg. Jiu unde intersectează râul Motru. Tot aici, în apropiere se vărsa și pârâul Ploștina în Motru. Aria de răspândire a acestor obiective se afla pe raza comunelor, Roșuța, Leurda, Lupoiaia, Băzăvani, toate din jurul com. Ploștina.

Am ajuns în jurul datei de 20 Ianuarie 1960 și am reușit să-mi formeze o echipă de câțiva dulgheri și necalificați, reușind să am totdeunat 3-4 amplasamente de rezervă pentru cazul când unele sondeze nereușind să atingă obiectivul, trebuiau să se mute urgent. Erau la început 3 sondeze care prospectau și o sondă mai mare de hidro care ~~fora~~ la adâncimi mai mari.

SECURITATEA DIN NOU PE URMELE MELE

Nr.422/00256957
22 FEBRUARIE 1960

M.A.I

Către Directia Reg. MAI Craiova

Din informații, numitul Ionitoiu Cicerone lucrează în calitate de șef echipă la ISEM Bucuresti, și a fost transferat de curând la un șantier din raionul Baia Mare. Din informațiile existente rezultă că în prezent ar desfășura activitate PNT.

Vă rugăm a lua măsuri pentru lucrarea lui informativă la locul de muncă, pentru a stabili legăturile sale, natura lor, poziția și manifestările sale față de regim și față de muncă.

În cazul când raionul Tg. Jiu dispune de un agent PNT-ist verificat și care a dat rezultate în muncă cu organele noastre, ar fi indicat să se folosească acesta.

De asemenea vă rugăm să întreprindeți investigații la vechiul loc de muncă al lui Ionitoiu Cicerone pentru a stabili care au fost legăturile lui și poziția sa în timpul cât a lucrat în raionul Baia de Aramă.

Măsurile să fie luate cât mai urgent și prudent, iar rezultate-

le raportate.

Sef directie

General maior Evghenie Tănase

Sef Serviciu

Maior, Marin Constantin

Organele securității nu mă pierdeau din observație căutând să infiltreze agenți în jurul meu. Ei nu găseau, eu nu observam, deși oamenii mai vorbeau de un arestat din împrejurimi și chiar nu se uitase urmărirea lui Nicolae Trocan (din aceste locuri) și nici trădarea lui de către învățătorul Boulescu din com. Zegujani (la care venise să se ascundă după ce împuscase pe milițianul ce-i dăduse de urmă la conacul lui Ursunoiu).

Comuna Zegujani se afla în sectorul meu de lucru, lângă Lupoia, pe pârâul Peșteana. Am avut un muncitor Roșianu care mi-a povestit cele întâmplate, fiind consătean cu Boulescu.

Controlul lucrărilor din punct de vedere al execuției pentru finanțare era făcut de inspectoratul Comitetului Geologic care se găsea la Petroșani și verifica atașamentele ca să vadă dacă se găseau conform cu devizele și eventuale note de comandă pentru cele ce nu erau incluse.

Tot un complex de sondeze pentru cărbuni se găsea în exploatare tot de ISEM, la Rovinari, având centrul în com. Roșia de Jiu. Acolo era un tehnician Mișu Răcașanu renumit pentru incompetența lui, dar era membru de partid.

Prin luna Martie când s'a dus reprezentatul Comitetului Geologic nu l-a putut găsi și la complex nu exista nici un fel de evidentă a lucrărilor. Au dat telefon la București că nu vor plăti lucrările în luna respectivă. Disperați, de la Centrală mi-au dat telefon să mă duc imediat la Roșia de Jiu că este mare scandal și nu se iau salariile. Să fac tot ce este posibil ca să rezolv.

Mi s-a pus mașină la dispoziție și am plecat imediat. Am umblat o jumătate de zi până am dat de Mișu Răcașanu care se ascundea. L-am găsit într-o casă părăsită cu paie pe jos și dormea cu echipa de turliști. Pe o masă era o damigeană de vin și o cratiță cu o varză acră. Era mahmur. De abia am reușit să scot de la el devizul. A refuzat să meargă la telefon să vorbească cu Ing. sef și nici să dea ochii cu dirigențele Comitetului Geologic.

După ce am vorbit la București spunându-le că nu există nici un fel de evidentă, că sunt vreo 20 de amplasamente terminate de forat și n-au locuri noi pentru mutare, iar muncitorii nu pot fi plătiți pentru că nu au rapoarte de lucru, nici o evidentă...

Era 28 ale luni Martie. M-a rugat inginerul sef să încerc să fac și imposibilul pentru a rezolva și va avea el grije de munca mea. După aceea a rugat pe cei de la Comitetul geologic să meargă pe la șantierele de minerit să controleze și să revină după 3 zile.

M-am apucat de treabă. Am colindat cu o mașină și cu seful complexului pe la toate locațiile ca să-mi dau seama ce s'a făcut și după aceea am trecut la întocmirea atașamentului și a situației de plată. A trebuit să adun muncitorii și cu seful de complex să refacem zilele lucrate de fiecare întocmind apoi statul de plată pe care l-au semnat cei în drept, din șantier.

Când s'au înapoiat cei de la Comitetul Geologic au găsit situația la zi. Au semnat-o și am comunicat-o la București. Mi s'a cerut să plec de la Eg. Jiu imediat cu primul accelerat la București.

S'a salvat situația și după aceea dirigențele Comitetului Geologic, care era renumitul portar al F.C. Craiova a cerut întreprinderii ca la fiecare sfârșit de lună să-l însoțesc la recepționarea

Lucrările
de construcții fiindcă nu mai are încredere în oameni ca alde
Mișu Răcășanu.

Am relatat aceste amănunte fiindcă erau mulți membrii de partid
incapabili, produceau numai încurcături, dar erau cu origine „sănă-
toasă”, vânând dușmanii clasei muncitoare.

Printre acestia bineînțeles eram și eu și gemeau închisorile.

Urmărind să mă vâneze iată ce telegramă am găsit, în acest timp:

MAI Serviciu IV.
Nr. 422/271139
22 Sept. 1960

..Către M.A.I.

La ordinul d-voastră 422/00256957 din 22 Feb. 1960, referitor la
numitul Ionitoiu Cicerone raportăm:

Cel în cauză a fost identificat la I.S.E.M. Roșia de Jiu.
Pentru încadrarea lui informativă s-au studiat posibilitățile
unor agenți, respectiv cei ce lucrează la mina Rovinari, însă nu s'
a putut dirija nici unul pe lângă cel în cauză, deoarece stă foar-
te puțin în Roșia de Jiu, restul timpului îl consumă cu deplasări-
le ce le face în alte localități unde I.S.E.M.-ul are șantiere.

Organele raionale Tg. Jiu ale M.A.I. au luat în studiu și veri-
ficare 2 elemente dintre care va recruta pe cel mai indicat pen-
tru stabilirea activității celui în cauză.

Când vom obține materiale informative mai importante din acti-
vitatea elementului urmărit, îl vom înainta urgent.

Sef directie

Sef serviciu

Lt.col. Socol Petre

In toamna lui 1959 fiind chemat la Bucuresti am aflat că focul
rășcoalelor se aprinsese în Dâmbovita și Vlasca, țărani ridicân-
duse cu furcile asupra gospodăriilor de la Căstesti și satele din
jur, întinzându-se spre Corbi Mari și spre Tătăraști.

Am fost anunțat că mi s'a dat încadrarea de Tehnician I și am
primit documentația pentru montarea unei sonde mari de 43 m. în
regiunea auriferă, la Almașu Mare, cam 15 km. de Zlatna. Drumul era
destul de anevoios iar utilajele grele trebuiau transportate numai
de la gara Alba Iulia.

Lucrările s-au terminat repede fiindcă locul de amplasare era
în apropierea șoselei iar de grup social n-a fost nevoie. Ultime-
le finisări le-a făcut ing. Megelea care urma să înceapă forajul și
eu am fost chemat la Bucuresti de unde am fost dirijat la Ruschi-
ta, unde urma să se facă prospectări prin foraje asupra extinderii
exploatării zăcămintului de marmură de la poalele Pădeșului.

Pentru a se amplasa o sondă de mică adâncime a fost nevoie de
construirea unui drum de circa 1 km, unde nu aveai cum să duci pia-
tră. S'a aprobat înlocuitor să se folosească trunchiuri de brad ca-
re se găseau la fața locului. Era o pădure seculară cu brazi ce a-
veau diametrul de 70-80 cm. Brațe de muncă nu se găseau. A fost ne-
voie să aducem țărani de la Caianu Mare-Beclean.

S'a lucrat greu la drum cu ajutorul unui tractor mare Kirov, cu
senile, care pe coastă trebuia să manevreze trunchiurile și să po-
dească traseul, pentru că până la urmă arăta ca un pod. La capătul a-
cestui drum s'a ridicat și o cabană și cantina defrișind o supra-
față, iar din materialul rezultat s-au construit aceste obiective.
La început oamenii au dormit în corturi în plină iarnă.

Intrasem în anul 1961 și lucrările erau departe de a fi terminate.

În schimb am fost anunțat că s'a terminat sondarea de la Almasul Mare și trebuie demontată sonda și mutată.

Am ajuns la București pentru preluarea documentației noului amplasament.

Când am ajuns se zvonea că au loc răzmerite mari în județul Olt și zvonul era adevărat. Răscoale serioase aveau loc în comunele Vâlcele, Bărcănești, Izvoarele și chiar mai aproape de Titu, la Vișina și Râscăieți. Peste tot armata a tras în țărani și se făcuseră victime, în același timp ridicându-se sute de țărani pe care i-au condamnat până la 60 de luni de muncă forțată.

Despre mine se interesau puțin vecinii în această perioadă și o agentă "Halman Virginia" din str. Seceris da notă informativă că lucrez în provincie și vin la 2-3 luni pe acasă.

Am primit documentația cu noul loc de amplasare în com. Valea Arsului, la 10 km. de Brad, în sectorul aurifer de la Gura Barza. De fapt amplasamentul era cam la 70 Km. în linie dreaptă, dar era la mijloc vârful Fericelii, din masivul aurifer Trascău. A trebuit să facem un ocol foarte mare prin Balșa, Geoagiu, Orăștie, Simeria, Deva, Brad, Crisior și apoi vreo 5 km. foarte periculoși, pe o coastă abruptă, până aproape sub culmea Ruda Muncelului.

În luna Februarie am început demontarea și transportul, cu mașini mari, care era dificil și din cauza zăpezii.

Prin echipele care veneau de la Ploiești se mai auzea câte un zvon despre unele răscoale țărănești izbucnite la începutul lui Martie, Vlasca și Teleorman, pomenindu-se de comune ca Dobroțești, Tătăraști, Negreni...

De acasă primeam semne că se ocupau tot mai des de soarta mea și o confirmare o am că Direcția VII-a M.A.I. însărcinată de Direcția III-a să mă țină sub observație prin ordinul nr. 311/B/00259.226 din 17 Martie 1961, a primit informații de la o altă vecină, agenta "Alfons Domnica" prin care se spunea că lucrez ca funcționar pe un santier de construcții din Capitală și în interes de serviciu sunt trimis în provincie, în diferite localități din țară, unde stau 1-2 luni. Nu este cunoscut să facă cheltuieli peste posibilitățile sale materiale. Politic nu e cunoscut cu activitate. Soția lui pe nume Aurora născută în 1933 la Brătești-Craiova nu a fost și nu este încadrată în câmpul muncii fiind în permanență casnică. Sub aspect politic nu este cunoscută cu activitate.

Aceste date au fost transmise pe 30 Martie 1961 către Direcția III-a M.A.I. sub nr. 725/00135.665.

Neliniștită, soția simțind că se petrec unele lucruri ciudate, m'a anunțat conform înțelegerilor telefonice că va veni la mine, apropiindu-se și sărbătorile Pastelui.

A sosit în luna Aprilie tocmai când terminasem transporturile utilajelor și trecusem la amplasarea lor pe teren.

PRESIMTIRI PROASTE

Pe data de 5 Mai a sosit de la București tehnicianul Dumitrescu cu dispoziția verbală să-i predau santierul și să plec la central

Un fior mi-a trecut prin corp. Mi-am dat seama că urmează aresa. Eram la curent cu ce se petrece în țară.

Mă ferisem cât putusem dispărând din orbita securității. Dar știu că opoziții trebuiesc distruși în regimul comunist.

Puteam și acum să dispar. Dar pentru cât timp? Și urmau să fie arestați cei ce m-ar adăposti. M-am hotărât să mă prezint știind că n-au motive și este doar o arestare de rutină împotriva "dușmanilor poporului".

Am sosit la București și pe 8 Mai 1961, ziua mea de naștere m-am prezentat la întreprindere.

Șeful serviciului Construcții mi-a spus că cei de la cadre vor să stea de vorbă cu mine. Șeful cadrelor era un anume Maior Marin C. care fusese scos din minister odată cu clica lui Teoharii Geor. C. gescu și i se dăduse o pâine de mâncat tot pe spatele deținuților, fiindcă s'a dovedit că sub comunisti deținutul rămâne până la moarte tot deținut, cu toate că din timp în timp, i se mai dă o recreație.

Am intrat în biroul cadrelor. Marin C. a părut că e surprins. Cum dumea lucrezi aici în întreprindere?

-După cum vedeți, da!

Mi-a luat datele personale de recunoaștere și, spunând că are ceva de lucru m'a rugat să aștept la serviciul meu și să nu plec nicăeri pentru că mă va chema.

Am coborât până afară și i-am spus soției care mă aștepta, că probabil o să întârzi mai mult și să nu fie îngrijorată deoarece n-au nimic împotriva mea. Soția s'a dus să aștepte într'un părculeț de alături, iar eu am urcat la serviciul construcțiilor.

Eram sigur că urmează arestarea. Devenisem calm. Am scos verișgheta și ceasul și l-am rugat pe ing. C. Iacobescu să le trimită prin cineva acasă. N-am vrut să le dau soției de care mă despărtisem pentru a nu-i face și mai mult rău.

Le-a trimis prin normatorul Vladimir Mărăndici. I-am mulțumit inginerului pentru sprijinul acordat în ceea ce privește serviciul ca să-mi câștig existența. Era mai emoționat decât mine fiindcă și el fusese condamnat pentru frontieră. Acum era membru de partid. I-am spus să fie sigur că nimeni nu va avea de suferit de pe urma mea, iar arestarea nu este pentru că am făcut ceva, ci doar că sunt recidivist și probabil ne adună din cauza situație internaționale.

După circa o jumătate de oră am fost invitat la cadre. Mi-am luat ziua bună răsând spunându-le că voi reveni.

Am coborât și în birou la cadre mai erau doi civili. Marin m-a întrebat dacă am avut un frate.

"Am avut. Dar d-voastră aveți nevoie de mine, nu de fratele meu care a murit când eu eram închis."

"Atunci să mergem", au răspuns civilii."

Coborând scările am simțit că eram bine încadrat și mi-au șoptit să nu fac nici o mișcare, că mă va costa scump.

Am ieșit din întreprindere care era lipită de biserica Italiană, am traversat bulevardul N. Bălcescu și în fata restaurantului Pescarul mi-au arătat cu degetul să intru într'o mașină. Cu ochelarii de tablă care mi i-au pus imediat, am pornit în direcția Pieții Națiunii. Am sesizat apoi că au intrat pe Calea Rahovei, au ocolit prin Sfintii Apostoli și apoi au intrat pe Uranus unde fusese Curtea Marțială.

Când mi-au luat ochelarii m-au întrebat dacă știu unde sunt.

-La Urnuș, la Ministerul de Interne.

-Cum ai văzut?

-N'am văzut, dar cum sunt în evidenta d-voastră până la moarte, dacă cumva nu intervine vreo minune, nu pot fi decât la M.A.I.

-Tot bandit ai rămas cu gândul la Americani.

După perchezitia de rigoare, din nou cu ochelari de tablă, am fost coborît câteva trepte și împins într'o celulă. Când mi s-au luat ochelarii, m-am pomenit în fața unui deținut care fuma liniștit. După închiderea ușii s-a prezentat: Butză Alexandru..

Și după nume, a continuat că a fost sublocotenent arestat pentru constituirea unei organizații împotriva regimului în cadrul Scoilii de ofiteri care se afla lângă Seminarul Central de lângă Piața Chirigii. În celulă erau două paturi libere pe care mi le-a oferit. M-am așezat la întâmplare. Imediat mi-am dat seama că Butză urmărește să scoată ceva de la mine și l-am pus în gardă:

-Doamne, eu, ca politic, am mai fost de 4-5 ori arestat și condamnat în ultimii 15 ani. Niciodată nu au avut motive, au fost numai înscenări. Te rog să nu-mi spui nimic, ca să nu ai impresia că la anchetă s'a auzit ceva din celulă. Nu mă interesează pentru ce ești și ce gândești.

Nu vă fie frică, mi-a răspuns, sunt băiat de colonel, tata a avut conac la Mărăcineni lângă Buzău și locuiesc lângă Liceul Cantemir, sunt logodit și sperăm să ieșim cu toții.

Intr'o săptămână a fost scos de 3 ori și de fiecare dată îmi povestea ce l-au întrebat. I-am spus că nu mă interesează.

El avea regim special de mâncare și țigări.

Mi-a povestit că până la 1 Martie s-a bătut zdravăn, iar după aceea numai cu aprobare scrisă. Dela el am aflat că trecuseră prin Uranus cei care dăduseră lovitura de la Banca Giuleții și-mi dădea numele lor și unele detalii despre lovitură, ceea ce m-a convins că fusese și prin celulele lor ca să- tragă de limbă.

Despre politică i-am spus că n-am ce povesti fiindcă n'a fost, totul s-a mărginit la înscenările securității care avea nevoie să lucreze pentru justificarea salariilor.

Despre șantiere pot să-i spun și l-am plimbat prin țară și prin munti, cu transporturi de utilaje și descrieri de peisagii și întâmplări din viața muncitorilor care se distrau cu băutura, după ce își primeau salariu.

După vreo zece zile s'a spart ghiata și am fost scos la anchetă. Capitanul anchetator se numea Sporea Ion și el era unul din cei doi care mă arestaseră de la întreprindere.

După datele de identificare a intrat direct în subiect:

"Mama ta de bandit de ce nu te-ai astâmpărat după ce ai ieșit din închisoare".

Dar ce-am făcut? am întrebat nedumerit.

-Pentru asta te-am adus, să-ti faci un proces de conștiință, să vedem dacă ești sincer cel puțin acum. Dovezi avem destule. Vrem să vedem cât recunoști și vom lua în considerare și aceasta, cu toate că ești și recidivist.

Continuând să susțin că încercă o nouă înscenare să o fabricăm am fost nu numai înjurat, și lovit. A scos din sertat niște fotografii de la nunta unui prieten care avusese loc cu 5 ani în urmă, Pe cine cunosti?

I-am recunoscut pe cei care erau de recunoscut și care au venit la mănăstirea Cheia, ca să fie într'un cadru mai pitoresc și să coste mai puțin decât la restaurant. Iar eu fiind coleg 8 ani cu ginerile, m-am dus cu costumul închiriat de la taica Lazăr, pe care după 3 zile trebuia să-l aduc.

-Lasă asta, nu mă lua după piersic, mie să-mi spui ce-ati discutat, ati pus tara la cale, că degeaba nu ati fost.

Ceilalți au venit să-l felicite pe mire, ca la ori ce nuntă. Dacă ati găsit la cineva niște fotografii si momentul politic vă cere să faceti un proces, nu înseamnă să faceti o înscenare.

Iar mă lovit și înjurat. Dar pe Constantin Ion nu l-ai cunoscut?

Nu l-am cunoscut și nici n-am avut ocazia să-l cunosc.

Iar potop de înjurături și a chemat plutonierul să-mi pună ochelarii negrii, să mă ducă în celulă, în timp ce striga:

"Acolo o să-ți putrezească oasele, bandit ce ești?"

Peste o săptămână, din nou la anchetă și Sporea îmi spune:

Vezi, o să ai o confruntare cu o persoană și o să trebuiască să răspunzi numai la întrebare. De față mai era un anchetator.

Adu-l încoace... Privește acum și spune dacă-l cunosti.

-Da, este Ion Lambru.

Acum spune tu cum te numesti, i s'a adresat celuiilat.

-Constantin Ion a răspuns dar lumea mă cunoaste ca Lambru.

Ia spune Constantine ce-ai discutat cu Cici?

"A venit la mine acasă și i-am dat un caiet cu norme despre cum trebuie să se comporte un tânăr național tărănist.

Auzeam și nu-mi venea să cred cum putea să deșteze o astfel de minciună. Am sărit în sus și am strigat: "Ascultă ticălosule cum poți să minți cu nerușinare?"

Anchetatorii au sărit pe mine și m-au împins pe scaun iar pe celălalt l-au împins cu fața la perete. M-au înjurat și m-au și lovit strigând să vorbesc numai când sunt întrebat.

-Dacă faceti confruntări, nu-mi aduceți provocatori și oameni de-ai voștri ca să spună minciuni, în timp ce mă loveau în cap.

Ascultă Constantine, i-ai dat caietul, sau nu?

-I l-am dat și nu mi l-a mai adus niciodată.

Minte cu nerușinare am intervenit eu. Am fost la el cu încă două persoane fiindcă nu aveam de lucru și a adus pe un anume Murgoci, un prieten de-al lui, un antreprenor, care ne-a angajat să facem o casă, începând cu săpăturile, fundația, zidăria, în afară de tâmplărie. Ne-a tocnit cu 40 lei pe zi și de atunci nu l-am mai văzut pe acest mișinos.

Ți-am spus să nu răspunzi decât la întrebări, și s-au repezit din nou asupra mea.

Am refuzat să semnez procesul-verbal de confuturare. M-au trimis la celulă sub un potop de înjurături.

După 21 de zile de la arestare, pe 29 Mai 1961 am fost chemat să iscălesc un proces verbal, probabil de prelungirea mandatului de arestare. Am refuzat. Cum, m'au întrebat rămânând stupefiat?

Da. De azi înainte nu mai semnez nimic. Nici chiar în fața tribunalului. Toți umblati cu minciuni, iscăliți în fals. Sunteti buni numai de înscenări.

Anchetatorul cap. Sporea Ion a chemat pe un alt anchetator și au făcut proces verbal de refuz de iscălitură.

PE URMA MINCIUNILOR. În legătură cu problema "Caietului" am aflat că el a existat, înțocmit de Ticu Teodorescu care l-a făcut la sfârșitul lui 1957 după ce se eliberase (executase 10 ani) și era fixat cu domiciliu obligator pe Bărăgan. Lambru a dat acest caiet lui Andrei Matrache ununcitor eliberat bolnav după 7 ani și care i l-a restituit. După aceea la dat și soției gazdei (un anume Popescu) din str. Icoanei. Soții certându-se din cauza lui Lambru, soțul ca să se răzbune pe Lambru l-a reclamat la securitate în Martie 1961 că face politică și are un caiet pe care l-a dat soției lui.

Acum Lambru ca să-i salveze pe ceilalți de care nici n-a aminorat a aruncat că mi l-a dat mie știindu-mă plecat prin țară.

Cât despre Lambru Ion care fusese legionar și arestat în 1939 la Miercurea Ciuc, a devenit chiar acolo agentul sigurantei statului semnând angajament. Acest angajament semnat a ajuns în mâna mea și l-am difuzat în zeci de exemplare în 1991. Lambru în conținut tinuare a fost preluat printre cei 830 informatori ai Biroului II (Contrainformații militare). După 1945 Lambru a apărut la PNT și a ajuns să se ocupe de organizația muncitorească conform instrucțiilor primite după 6 Martie 1945. În 1947 când au fost arestați muncitorii național tărăniști el nu a fost luat. Arestat a fost ca administrativ cu loturile de polițiști din 1949. Prin 1955 când au fost eliberați foștii polițiști, s'a eliberat și el și și-a schimbat numele în Constantin Ion.

Sub pretextul că a suferit, cunoscut sub vechiul nume a continuat să profite după cine putea cersind sume de bani pe care nu le mai returna, dintre victimele înșelate au venit vreo 5 și au depus ca martori ai acuzării. Deși l-au condamnat în 1961 și eliberat în 1964, în această perioadă din timpul reeducării de la Jilava, se angaja în discuții să înjura mai ales pe Mihalache că a distrus atâtea oameni care zac în pușcărie din cauza lui.

A fost reactivat și după 1990 în PNT a fost pus la organizația muncitorească transformată într-o trambulină a mai multor miniștri, care pe parcurs s-au dovedit aviatori politici, lucrând după indicațiile vechilor structuri pentru măcinarea PNT-ului.

SECURITATEA "DESLEAGĂ" JURĂMINTELE

După această cam lungă paranteză pentru a prezenta înscenarea ce se înjgheba, continui după ce am ajuns în celulă.

În seara de 29 Mai 1961 a fost adus în celula noastră doctorul Niculescu Alexandru de la Institutul Cantacuzino, arestat pentru că participase la o sedință de spiritism cu mătușile lui. Imediat l-au chemat la anchetă unde a aflat că este legionar, că are acasă "săculețul cu pământel" de la mormântul lui Codreanu și că nu vrea să recunoască, deoarece era legat prin jurământ. Acestea i le spunea căpitanul anchetator Iosif Moldovan. S'a înapoiat în celulă năucit de ce auzise.

A doua zi s'a pomenit la anchetă în fața unui securist cu pațafir, cu o cruce mare în mână și o carte groasă deschisă bolborosindu-i ceva poezie, după care s'a oprit brusc: "Gata, ești deslegat de jurământ, poți să declari totul, fără frică de păcat.

Omul era înmărmurit. I-a luat mâna, i-a pus-o pe cruce și i-a zis: "Gata, acum esti deslegat, mama ta de bandit! Uite îți dăm timp de meditat până mâine!

Seara următoare, "oamenii de cuvânt" l-au chemat. Erau de față vreo 8-10 persoane. Unul l-a întrebat:

Ce-ai căutat la sedința de spiritism?

-Cunoșteam pe proprietarul casei și aveam treabă cu el.

Dar de ce ai rămas acolo și ai chemat spiritul lui Codreanu?

-Erau mai mulți și proprietarul m-a reținut. Au început să cheame mai multe spirite și unul l-a chemat și pe Codreanu.

Ai fost acolo la sedința de cuib. Uite și săculețul cu "pământel" găsit. Tot nu vrei să-ți deslegi gura, că noi te-am deslegat cu popă?

Omul nu văzuse în viața lui așa ceva. Bine doctore, te doctorim noi. Hai în "laborator".

Când l-au adus în celulă era cam patru dimineata. Omul gemea și nu putea merge. Tălpile i se umflaseră. Nu putea sta nici culcat. Era cu cămașa și chiloții plini de apă. Probabil turnaseră apă pe el, fiindcă am aflat că suferea de inimă și în timpul "experiențelor" de "laborator" a leșinat.

I-am pus imediat comprese cu apă rece și după vreo trei zile tălpile picioarelor au început să se dezumfle și a putut să calce.

Despre acest Bută Alexandru că era informator folosit prin celule este sigur, pentru că am găsit două astfel de note în care spune exact ce i-am "vândut" eu. De exemplu scria:

"Declar următoarele despre Ioanitoiu. În general continuă să se păstreze pe poziția care atâta în perioada detenției, cât și apoi după ieșirea din închisoare el nu a mai cunoscut alți țăraniști și nici nu s'a mai întâlnit cu vreunul din țăraniștii pe care-i a cunoscut înainte de arestare... Deasemenea afirmă că nu și mai a deținută de anchetator..." Deci n'a inventat nimic.

Că celulele erau infiltrate cu informatori dintre areștați, nu este nici o îndoială.

În lotul în care am fost, am depistat printre cei infiltrați pe următorii "trăgători" de limbă: Oprea Ion, Diaconu Ion, Sârbu Ion și Radu Policrat.

Anchetatorul bănuind că aș putea avea o influență nefastă asupra doctorului, m'a mutat în altă celulă pentru că Bută să poată să-și desfășoare activitatea.

Prin 1962 doctorul Niculescu ajunsese la Jilava cu o condamnare de 4 ani. Referitor la pedeapsă circula o butadă, sub mai multe variante și din mai multe închisori: Un milițian a întrebat:

Ce pedeapsă ai?

Am 15 ani.

Și ce-ai făcut?

N'am făcut nimic domnule plutonier.

Lasă mă, nu mă învăța tu pe mine. Dacă nu făceai nimic fiți da 5 km!

Deci doctorul Niculescu luase sub acest barem.

MUTAT SUB GRIJA UNUI "QUINTUS" René Policrat.

Tot avocat liberal din Oltenia mea, adușese în închisoare surori, prieteni, câteva zeci de persoane care-l găzduiseră și ajutaseră. Acum la jumătatea lui Iunie 1961 eram dat pe mâna lui de avocat să mă "sfătuiască". Mă primise călduros și când a auzit că avem unele cunoștințe comune, pe avocatul Mihai Paulian și prof. Constantin Danciu, directorul liceului Traian din Turnu Severin, unde el fusese candidat liberal, atmosfera s'a destins și mai mult. S'a oferit să-mi dea sfaturi dacă ajung la proces. I-am mulțumit și i-am spus că nu cred în proces și dacă-l fac, ei se fac de răs. De la mine n-au decăt să scoată lecții de turism și montaj de sonde.

Și într'adevăr anchetatorul după un timp s'a interesat dacă în colindările mele n-am fost și prin Turnu Severin. Cu regret i-am spus că n'am făcut liceul Traian la Turnu Severin și mai multe în formatii poate să vă dea despre regiune colegul meu de celulă care mi-a spus că a candidat acolo.

Probabil a înghitit-o și nu după mult m-a mutat iarăși.

Dar până atunci ne-a mai adus în celulă un locotenent major de miliție din Sibiu, originar din Vâlcea. Din ucenic cu 4 clase primare a ajuns ofiter și se mira și el de "pleașca asta" cât va ține. Iși cumpăraseră motocicletă și povestea furorile ce le făcea cu ea prin Dumbrava Sibiului.

Sef de sector de miliție, credea că în fața lui nu trebuia să miste nici o femeie, și nici un bărbat. Până la urmă i s'a tras de la bărbatul unei femei. Singurul lucru ce-l regreta era confiscarea motocicletei. Era dispus să recunoască ori ce pentru a căpăta bunăvoința anchetatorilor și a obține clemență la proces. Așa făcea el și cu hoții pe care-i aresta:

"Când prindeam pe unul care furase o bicicletă, îi puneam în spate toate furturile nerzolvate până atunci. Când prindeam un hot de buzunare, trebuia să recunoască furturile ai căror faptași

nu fuseseră descoperiți. La proces era treaba lor. Noi aveam sarcina să raportăm cazurile lichidate. Când furturile se înmulțeau, din nou umblam să prindem un hoț și iarăși un timp ne vedeam de treburi liniștiți."

Mergând pe această logică, ajunsese la concluzia că așa trebuie să meargă și aici: "Recunoști tot până la proces, fiindcă nu rezolvi nimic negând și mănânci bătaie în nestire. Astia au dispoziție să aresteze pe cutare și pe cutare pentru a îngrozii oamenii. Întâi ridici oamenii cunoscuți, cu relații, ca să circule vestea pe suprafață mai mare. E momentul favorabil anchetatorilor."!

Unele aveau dreptate, își cunoștea stăpânii și gândeam că învățase și (astă) lectia, sus, că prea era chemat la 2-3 zile și se întorcea îmbiindu-ne cu țigări.

După vreo lună, când poate și-a terminat încercarea, sau după ce le-a spus vrute și nevrute despre plotogăriile lui, ne-a anunțat într-o zi că pleacă la proces la Brașov și speră să scape cu 2-3 ani condamnare, dar regreta haina militară că tare bună era.

ANCHETATORII ALEARGĂ DUPĂ "STRĂNGEREA" DE PROBE

Prin vară am fost chemat la anchetă și mi s'a arătat buletinul de identitate al unei doamne pe care nu am recunoscut-o. Am cerut să mă confrunte cu ea. N-au făcut-o. Era logodnica lui Bărbuș și probabil voiau s-o implice și pe ea, căci mai fusese arestată cu problema asistenței deținuților din temnite, în 1947.

Mai târziu mi-au arătat și declarația lui Basarabeanu Valeriu pe timpul când lucrasem cu el ca sobar, dar nu era acuzatoare.

Tot în aceea vreme era purtată prin anchetă și soția mea, care era gravidă. A ținut-o o zi întreagă fără mâncare, amenințând-o că nu va mai iesi de acolo dacă nu spune tot ce știe despre prietenii care mă vizitau acasă și ce discutam. I-au drumul numai după ce i s-a făcut rău strigându-i: "Te-a instruit bine banditul de bărbat."

Surpriza cea mare am avut-o spre sfârșitul lunii August când am fost chemat pentru a mi se citi fragmente din declarațiile unor oameni din com. Băilești: era un văr, un cumnat și doi necunoscuți. Căpitanul Sporea se făcea că citește din declarații că acestia au arătat că la Băilești le-am împărțit posturi de primari, notari și în poliție când se va schimba regimul.

Iar umblați cu înscenări i-am spus lui Sporea și el mi-a arătat că declarația a dat-o nesilit de nimeni și o susține.

Doar dacă or fi nebuni o să recunoască. O să vă faceti de râs!

La sfârșitul lui Octombrie s-au dus din nou la Craiova și anchetat-o pe mama mea ca martoră, apoi la Băilești unde au anchetat pe soacra mea și încă 6 persoane. Unul dintre anchetații din 15 August întrebât dacă recunoaște că am spus că se schimbă regimul de democrat din RPR, a spus că n-am spus și nu-și dă seama cum a apărut acest lucru în declarație.

Enigma era clară, declarațiile erau scrise de anchetatori și nu mai semnate de martorii anchetați.

Dar bălciul a fost la proces, după cum o să vedem.

Când m-am eliberat am aflat că la perchezitia din 9 Mai 1961 mi-au ridicat fotografiile de acasă și au umblat să mă identifice și să se dea declarații împotriva mea.

Tot cu acea ocazie au trecut pentru confiscare pe lângă mobilă, și palton și bocanți uzati.

La dosare s'au găsit și unele declarații date de Policrat care la despărțire mi-a spus să nu-l uit și să-l caut pe str. Polonă.